

varetage de konsulære Forretninger, medens en delvis Omlæggelse har fundet Sted i en Række andre Byer, f. Eks. London og Berlin. Det er Meningen overalt, hvor nye Gesandtskaber foreslaas oprettet, at henlægge de stedlige konsulære Forretninger til dem.

Foruden en Udvidelse af Repræsentationen ude foreslaas der i Overensstemmelse med Kommissionens Betænkning en fuldstændig Omorganisation af Centraladministrationen. For at skabe virkelig Enhed i Udenrigsministeriets Arbejde foreslaas alle Forretninger i Udenrigsministeriet samlet hos en enkelt Tjenestemand, Direktøren for Udenrigsministeriet, samtidig med, at de to Departementscheffstillinger ophæves. Forholdet til Udlandet udgør et samlet Hele, og en Sondring mellem politiske og handelspolitiske Sager har ingen virkelig Betydning bag sig. Alle Ministeriets Forretninger bør samles i een Haand, og det kan hverken være rimeligt eller ønskeligt, at Ministeren som nu tvinges til at være sin egen Direktør. Et aldeles overvejende Flertal indenfor Kommission foreslaar da ogsaa Oprettelsen af en Direktørpost. En saadan Ordning har altid været gældende i en Række af Lande og gennemføres nu næsten overalt i Lande, hvor den hidtil ikke har bestaaet. Denne Udvikling finder sin væsentligste Begrundelse i den Omstændighed, at Verdensforholdene mere og mere lærer, at man ikke kan skille de erhvervpolitiske Sager ud fra de politiske; de er saa at sige uopløseligt indvævede i hinanden. Den nuværende Ordning, efter hvilken de politiske Spørgsmaal ligger under eet Departement, medens alle Spørgsmaal vedrørende Handel, Industri, Landbrug, Skibsfart o. s. v. er samlede i et andet Departement, er derfor ikke tidssvarende.

En naturlig Følge af det her sagte er, at alle Sager af politisk og handelspolitisk Natur maa samles i en enkelt Afdeling. Som det vil fremgaa af Lovforslagets § 8, tænkes Udenrigsministeriet for Fremtiden delt i en politisk handelspolitisk Afdeling, under hvilken Pressebureauet vil komme til at sortere, Retsafdelingen, Oplysningsbureauet for Erhvervene, Administrationskontoret og Arkivet. Til Bistand for Ministeren, Direktøren og Afdelingerne foreslaas derhos ansat en Raadgiver i Folketret.

Om denne Inddelings Fortrin fremfor den nuværende har der i Kommissionen hersket fuld Enighed ligesom om den deraf flydende Nødvendighed af at forøge Uden-

rigsministeriets Personale. Dog har Kommissionen med Hensyn til Pressebureauet og Oplysningsbureauet for Erhvervene delt sig i et Flertal og et Mindretal. Hvad Pressebureauet angaar, anser Flertallet det for rigtigst, at dette bliver et Kontor, som sorterer under den politisk/handelspolitiske Afdeling, ligesom det for Øjeblikket er Tilfældet i Sverige, og ligesom det nu herhjemme i Danmark ligger under første Departement; et Mindretal mener, at Bureauet bør være en selvstændig Afdeling staaende direkte under Direktøren. Lovforslaget har fulgt Flertallet.

Om de forskellige Standpunkter denne Sag vedrørende vil der formentlig blive Lejlighed til at diskutere i det Udvalg, der naturligt vil blive nedsat, men jeg ønsker dog allerede her at fremsætte som min personlige Mening, at Pressen som et Led i en Administrationsgren ikke har den Opgave at tjene sine egne Formaal, men derimod den at virke oplysende udadtil og indadtil. Det rent journalistiske kommer derfor ikke til at indtage den første Plads, men derimod det, der kan tjene de Interesser, som den Administrationsgren, til hvilken Bureauet er knyttet, er sat til at varetage. Ved at sige dette ønsker jeg ingenlunde at underkende et Pressebureau's Betydning, men kun at se Forholdene, som de er, og som de, alt taget i Betragtning, efter min Opfattelse maa være.

Selve Tanken om nu at oprette et Oplysningsbureau for Erhvervene har mødt stærk Sympati og Interesse hos alle Kommissionens Medlemmer. Tilsvarende Statsinstitutioner findes allerede i de fleste Lande og har herhjemme Gang paa Gang været paa Tale i de senere Aar. Et Oplysningsarbejde for Erhvervene udfører Udenrigsministeriet allerede nu, og talrige Anmodninger fra Forretningsfolk om Oplysninger modtages hver Dag ikke blot i Udenrigsministeriet, men ogsaa rundt om i Gesandtskaber og Konsulater. Det har imidlertid været umuligt for Udenrigsministeriet med det forhaandenværende Personale at udbyde denne Side af Virksomheden, skønt man ikke har været blind for, at netop her laa der et stort og frugtbart Felt. At gaa i den Grad ind paa de enkelte Erhvervs Muligheder, som et Kontor med denne specielle Opgave vilde kunne gøre, har der ikke kunnet være Tale om. At der er Trang til et saadant Oplysningsbureau, har alle Kommissionens Medlemmer været enige om; kun om Vilkaarene for dets Organisation